

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917207382
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7917207382.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu: X. W., S. XX.XX.XXXX, M. N. Y. XXX/XX, XXX XX X. N., proti žalovaným X/ E.. C.S. W., M. C. XXX/XX, XXX XX V. S. M., 2/ X. V..R..J., V. V.U. C. XXX/XX, XXX XX V. S. M., o zaplataenie sumy 295 206,84 Eur s príslušenstvom a sumy 147 600,00 Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov č.k. 12C/17/2017-215 z 21.11.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) konanie vo veci zastavil. Odmietol žiadosti žalobcu zo dňa 22.10.2017 a zo dňa 10.11.2017 o oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal z toho, že žalobca tvrdil, že žalovaní od roku 2014 neoprávnenne užívajú predmetné pozemky, hoci ich oprávneným užívateľom je vyššie uvedená spoločnosť, a suma 295 206,84 Eur predstavuje nájomné za roky 2014, 2015 a 2016, podľa výmery pozemkov neoprávnenne užívaných žalovanými. Náhradu sumy 147 600,00 Eur odôvodnil žalobca ako ušlý zisk, o ktorý spoločnosť TOKAJ WEIN LORD, s.r.o., prišla tým, že žalovaní jej neumožnili tieto pozemky užívať za obdobie rokov 2014, 2015 a 2016. Žalobca k žalobe pripojil okrem iných príloh aj písomnosť označenú ako „splnomocnenie“ datovanú 16.09.2016, z obsahu ktorej vyplýva, že firma TOKAJ WEIN LORD, s.r.o., IČO: 44 682 565 so sídlom ulica Hlavná č. 296, Slovenské Nové Mesto, v zastúpení konateľkou U. M. týmto splnomocňuje žalobcu na zastupovanie pred všetkými úradmi Slovenskej republiky ako aj v prípade užívania pozemkov firmy TOKAJ WEIN LORD, s.r.o., nachádzajúce sa v ovocnom sade v X. N.. Na tomto dokumente je označený ako splnomocnenec U. M. s nečitateľným podpisom a ako splnomocnený sir. X. W., tak isto s vlastnoručným podpisom.

Uznesením zo 04.08.2017 sp. zn. 12C/17/2017-86 súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 04.09.2017.

Dňa 25.10.2017 boli žalobcovi doručené výzvy na zaplataenie súdneho poplatku zo žalobného návrhu uplatneného vo výške 295 206,84 Eur a zo žalobného návrhu ako nároku uplatneného vo výške 147 600,00 Eur. Žalobcovi bola uložená povinnosť uhradiť súdne poplatky z vyššie uplatnených nárokov do 15 dní od doručenia výzvy. Posledným dňom lehoty na zaplataenie súdnych poplatkov bol deň 09.11.2017, takže lehota na zaplataenie súdneho poplatku žalobcovi uplynula dňa 10.11.2017. Žalobca bol vo výzve poučený, že ak v lehote určenej súdom súdny poplatok nezaplatí, súd konanie vo veci zastaví.

Keďže žalobca v lehote určenej súdom súdne poplatky z návrhu na začatie konania nezaplatil, súd podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. konanie zastavil.

Potom, čo uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi nadobudlo právoplatnosť, žalobca doručil dňa 24.10.2017 novú žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 22.10.2017. K žiadosti pripojil ako prílohu písomnosť označenú ako „Dodatok č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky z 03.01.2011“. V uvedenej písomnosti sa ako dátum jej vyhotovenia uvádza 20.05.2016. V časti označenej ako článok 1. tejto písomnosti sa uvádza, že „zmluvné strany sa dohodli na bližšej

špecifikácií predmetných pohľadávok tak, že Zmluvou postúpené pohľadávky sú všetky pohľadávky postupcu (najmä tie, ktoré vznikli postupcovi z obchodného styku, náhrady škody, náhrady škody voči štátu, pohľadávok voči štátu, pohľadávok z bezdôvodného obohatenia, nevyplatených faktúr a ďalšie), ktoré vznikli postupcovi pred z uzatvorením Zmluvy dňa 03.01.2011 ako aj tie, ktoré vznikli odo dňa 04.01.2011 do dňa uzatvorenia tohto dodatku, ako aj všetky nasledujúce, ktoré vzniknú po uzatvorení tohto dodatku“.

V uznesení zo 04.08.2017, ktorým súd v tejto veci nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ako dôvod nepriznania oslobodenia je uvedená skutočnosť, že žalobca sa bezdôvodne označil ako osoba, ktorej vznikol nárok voči žalovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože podľa žaloby k bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť po 03.01.2011, a v tom čase ešte neexistovala pohľadávka spoločnosti TOKAJ WEIN LORD s.r.o., voči žalovaným. Novou žiadosťou zo dňa 22.10.2017 a citovanou prílohou k tejto žiadosti, žalobca ako reakciu na uznesenie, ktorým mu nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov mal v úmysle preukázať, že len opomenutím predloženia vyššie citovaného Dodatku s uvedeným dátumom vyhotovenia 25. jún 2016 nemohlo byť súdu v čase rozhodovania o prvej žiadosti známe, že už bol nositeľom pohľadávky, z ktorej nárok žalobou uplatňuje. Tým sa snaží žalobca preukázať, že dôvod v uvedenom uznesení zo dňa 04.08.2017, ktorým mu nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov nebol daný, pretože z listiny, ktorú v tom čase súdu nepredložil, ale ktorá existovala, má byť zrejmé, že bol osobou oprávnenou uplatňovať takéto nároky už aj v čase podania žaloby, t.j. dňa 18.04.2017.

Vychádzajúc z obsahu a formy podaní žalobcu z 22.10.2017 a 10.11.2017 je zo strany súdu táto skutočnosť hodnotená ako predpoklad, že žalobca, ako fyzická osoba konajúca ako strana sporu, má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania ako i dostatočné schopnosti zrozumiteľným spôsobom posúdiť obsah právnych noriem obsiahnutých v tomto sporovom poriadku. Na základe vyššie uvedených kritérií, súd dospel k záveru, že úkony žalobcu, ktorými sú podania z 22.10.2017 a 10.11.2017 označené ako „žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov“, vedú zo strany žalobcu k svojvoľnému a bezúspešnému uplatňovaniu práva a k nedôvodným prietiahom v konaní. Preto v zmysle článku 5 základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. (CSP), odmietol podania žalobcu z 22.10.2017 a 10.11.2011, ktorými žiadal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Žalobca zavinil zastavenie konania nesplnením poplatkovej povinnosti, a preto súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (§ 256 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

2. V podanom odvolaní žiadal žalobca napadnuté uznesenie zrušiť.

V odvolaní okrem iného namietal, že malo mu byť priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, v konaní išlo o účelový postup sudcu v prospech žalovaných. Je to aj protiústavné konanie sudcu v neprospech žalobcu, a preto žiada kompetentne nadriadené orgány, aby žalobu vo veci 12C/17/2017 odobrali pridelenému sudcovi F. X., pre účelové nezákonné konanie a vec prideliť inému sudcovi. Odvolávací návrh žalobcu bol teda zrušiť uznesenie a vrátiť vec na ďalšie konanie.

3. Rozhodnutie o zmene žaloby má povahu uznesenia, aj keď je formálne súčasťou rozsudku.

4. Pri uzneseniach platí, že odvolanie je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Uznesenia, proti ktorým je možné podať odvolanie sú taxatívne vymenované v § 357. Ak je podané odvolanie proti uzneseniu, ktoré nie je obsiahnuté v enumeratívnom výpočte, musí byť odmietnuté.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a potvrdil uznesenie, lebo je vecne správne, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

6. Odvolací súd pripomína ešte k dôvodom odvolania, že s poukazom na § 49, § 50 CSP, keďže sudca môže byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu len ak so zreteľom na jeho pomery k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti, a ak k dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, neprihliadal na časť odvolania, ktoré nebolo odôvodnené a neobsahuje konkrétne námietky podľa § 52, § 53 CSP, pričom na podanie, ktoré nespĺňalo

náležitosti vznesenej námietky zaujatosti, súd nesmie prihliadať. Procesný postup súdu prvej inštancie bol dodržaný (§ 52 ods.2 posledná veta: „Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú“).

7. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.